

63. ἐγίνετο indicat aliquid deesse. f. ἐπι-
δοξος aut ἐπικινδυνος.

301. 89. τῶν δὲ πρὸς

91. ῥαδία] non video quo referi queat
nisi ad πρόδος, εἰς προκίμο προελθεῖν.

97. παρέχεται] conditiones, sub quibus
δο: τίς in fidem recipit.

20. ἐφριέμενος] id est ἐφημοσύνας, seu κε-
λεύσεις ποιῶν. 305. 84. ὡς] f. ἕως.

305. 87. f. τοῖς - ἀμυνομένοις κινδυνεύειν
ἢ κρατήσεν ἢ μὴ. illis, qui alios aequis vi-
vis dimicant, periculum imminere, non ma-

gis vincendi, quam etiam causa cadendi. κιν-

δυνεύει τινὶ sibi. τὸ πρᾶγμα vel ἡ τύχη.

δο: aliquid refertur in accipiti.

306. 16. f. ὅσα ἂν βέλοιντο.

309. 28. dubio caret ἡ leg. esse. in πολλόν
subauditur, quam Laedaeonum praeferant.

41. ἢ τεκμαίρομενοι ἀπὸ

43. ὡς] (ὡν, quod ἔν partim ad ἀνέντε
potest referri, partim ad κατάδηλον et utrique
debet commune putari. ab iis, in quibus mesa-
gendis antea fuissent iunctati, iam nihil remitte-
tes, et earum rerum τὸ κατάδηλον seu mani-
festationem, vel manifestam apprehensionem, metu-
entes, et imminere sibi ex eo periculum. loci senten-

tiam recte respexit Acaius, bonus interpret, ut
colligere debes ex eius fragmenti interpretatione
omnis passim ab Hudsono allegatis.

310. 83. alius dixisset προορῶμενος. nolo tamen
ideo vulgatum dominare, quod est quasi ὄρωμε.